

DECIZIE nr. 119 din 16 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 190 alin. \(1\) lit. c\) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 264 din 23 martie 2006**

Data intrării în vigoare 23-03-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Constantin Doldur - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Antonia Constantin - procuror

Benke Karoly - magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 190 alin. \(1\) lit. d\) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială "Agrodivtrans" - S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 7.229/2005 al Judecătorei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, potrivit [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), apreciind în acest sens că aspectele criticate privesc interpretarea legii. Totodată, se arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și din perspectiva faptului că aceasta nu este motivată, ceea ce este contrar prevederilor [art. 10 alin. \(2\) din Legea nr. 47/1992](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.229/2005, Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 190 alin. \(1\) lit. d\) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială "Agrodivtrans" - S.R.L. din Târgu Mureș într-un litigiu având ca obiect soluținarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat este ambiguu și ar fi trebuit să prevadă aplicarea sancțiunii contravenționale în sarcina importatorului sau producătorului și nicidecum în sarcina celui care comercializează produsele, întrucât acestuia din urmă i se îngrădește astfel dreptul de a efectua acte și fapte de comerț pentru culpa altuia.

Totodată, se consideră că statul român ar trebui, pe de o parte, să ia măsuri ca de la producător sau importator să nu între pe piață produse accizabile marcate necorespunzător sau cu marcaje false, iar pe de altă parte, să nu sancționeze un simplu comerciant de bună-credință care a cumpărat astfel de produse în scop de revânzare.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii, se consideră că textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale [art. 45 și 135](#), întrucât accesul liber la o activitate economică și măsurile ce trebuie luate de stat pentru respectarea statutului de economie de piață nu exclud, ci, dimpotrivă, implică stabilirea limitelor de exercitare a libertății economice cu specificarea faptelor ilicite prejudiciabile pentru societate sau terți.

Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul este îndreptățit, în considerarea unui interes public general, să creeze condițiile necesare pentru o mai bună supraveghere exercitată de organele cu atribuții fiscale de control, în vederea urmăririi și încasării creanțelor bugetare, ceea ce nu contravine [art. 135 alin. \(1\) și \(2\) lit. a\) din Constituție](#).

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile legale criticate nu pun în discuție restrângeri ale accesului liber la o activitate economică și nu încalcă dispozițiile constituționale privind neretroactivitatea legii și ocrotirea proprietății private.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie [art. 190 alin. \(1\) lit. d\) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 190 alin. (1) lit. c) în urma republicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, care are următorul cuprins: "(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

c) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false;".

Deși, în mod formal, autorul excepției nu invocă în susținerea acesteia nici un text constituțional, Curtea reține că, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției și din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, sunt avute în vedere în susținerea excepției dispozițiile art. 45 privind libertatea economică și ale art. 135 din Constituție privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției consideră că sancțiunea contravențională prevăzută de lege este în sarcina importatorului sau producătorului și nicidecum a celui care comercializează produsele, întrucât acestuia i s-ar îngrădi dreptul de a efectua acte și fapte de comerț pentru culpa altuia.

Curtea reține că textul legal criticat stabilește faptul că deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, constituie contravenție.

Curtea observă că, potrivit art. 203 din Codul fiscal, responsabilitatea marcării revine antrepozitarilor autorizați [persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile, într-un antrepozit fiscal - art. 163 lit. e) din Codul fiscal] sau importatorilor. Totodată, Codul fiscal, la art. 296¹ alin. (1) lit. h), stabilește că marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozit fiscal a produselor marcate în acest fel constituie infracțiune.

Astfel, coroborând textele legale de mai sus, Curtea constată că atât cel ce marchează cu marcaje false produsele accizabile supuse marcării sau deține în antrepozit fiscal produse marcate în acest fel, cât și cel care deține în afara antrepozitului fiscal sau comercializează pe teritoriul României produse accizabile supuse marcării, fără a fi marcate, necorespunzător marcate sau cu marcaje false, sunt sancționați, prima faptă constituind infracțiune, iar cea de-a doua contravenție. Este, de altfel, o soluție legislativă care sancționează aceste fapte săvârșite cu vinovăție, orice încălcare a legii impunând o sancțiune în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

Totodată, Curtea reține că aceste măsuri au fost instituite pentru a lupta eficient împotriva evaziunii fiscale, ceea ce nu îngrădește cu nimic libertatea comerțului și nici protejarea intereselor naționale în activitatea economică, ci, dimpotrivă, stabilește un cadru legal, clar și precis, în care să se desfășoare schimburile comerciale cu protejarea intereselor economice naționale. Astfel, măsura în cauză protejează și concurența loială, neîngăduind intrarea pe piață a unor produse accizabile care eludează cadrul legal în domeniu.

De altfel, accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice cu specificarea faptelor ilicite prejudiciabile pentru societate sau terți.

De asemenea, Curtea constată că prevederile constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. c)-g) nu sunt incidente în cauză, având în vedere cuprinsul normei legale criticate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 190 alin. \(1\) lit. c\) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială "Agrodivtrans" - S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 7.229/2005 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Benke Karoly
